

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce L. F., bytem M., zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Knoblochem, Boettingerova 26, 301 00 Plzeň, proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 15.3.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.10.2010 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Petru Knoblochovi se p ř i z n á v á odměna za zastupování ve výši 2.880,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u ČSOB, a.s., pobočka Plzeň, č. účtu: 279810683/0300 VS: 532011.
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou doplněnou žalobou, k níž byla následně připojena i kopie napadeného rozhodnutí, se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.10.2010 č.j. 490 725 154/4210, kterým odňala žalobci od 25.5.2009 plný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *zákon*), a s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 (dále i jen *Nařízením*).

Žalobce v žalobě zejména namítal, že nebyla vyjasněna a vyřešena výše vypláceného měsíčního starobního důchodu, když rozdíl mezi dříve vypláceným plným invalidním důchodem (1.766,-Kč) a starobním důchodem nyní vypláceným (1.466,-Kč) měsíčně činí rozdíl 300,-Kč měsíčně a podle něho by mu měl být vyplácen vyšší důchod, a to 1.766,-Kč měsíčně podle zákona.

Žalovaná ČSSZ Praha ve svém vyjádření dne 14.6.2011 při zaslání žaloby žalobce datované 15.3.2011 zdejšímu soudu uvedla mimo jiné, že žalobce nenamítá datum odnětí plného invalidního důchodu, ale domáhá se toho, aby mu starobní důchod přiznaný od 25.5.2009 ve výši 1.392,-Kč byl vyplácen ve výši plného invalidního důchodu náležejícího v roce odnětí plného invalidního důchodu, a to v roce 2010 a 2011. Jak ale zdůraznila žalovaná, napadeným rozhodnutím nebylo rozhodováno o starobním důchodu, ale byl jím odňat plný invalidní důchod a proti datu odnětí plného invalidního důchodu žalobce žádnou námitku nevznnesl. Zásadní problém tkví v tom, že plný invalidní důchod byl žalobci sice vyplácen i v roce 2011, stalo se však tak pochybením žalované, jak vyplývá z odůvodnění rozsudků Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 51/2010-199 ze dne 7.9.2010 a Nejvyššího správního soudu v Brně (dále jen *NSS*) ze dne 15.6.2010 č.j. 4 Ads 151/2009-171, kdy žalobci žalovaná přiznala částečný invalidní důchod dle § 43 písm. a) zákona a posléze i starobní důchod podle § 31 zákona, aniž by však nejdříve odňala plný invalidní důchod, následně došlo k tomu, že plný invalidní důchod byl v rozporu s § 58 zákona vyplácen nejprve společně s částečným invalidním důchodem a od 25.5.2009 i se starobním důchodem. Žalovaná vázána právním názorem Krajského soudu v Plzni ve výše uvedeném rozsudku provedla vyúčtování náležejících a vyplacených částek s tím, že plný invalidní důchod náležel pouze do data přiznání starobního důchodu, tj. do 25.5.2009. V předmětné věci nedochází ke střetu nároku na starobní důchod a plný invalidní důchod, neboť de facto plný invalidní důchod náležel pouze do 24.5.2009 a od 25.5.2009 náleží starobní důchod, a proto nelze výše obou těchto dávek důchodového pojištění porovnávat (§ 58 zákona) za účelem přiznání té vyšší. Vzhledem k tomu, že žalobce nevznnesl námitku, kterou by nesouhlasil s odnětím plného invalidního důchodu od 25.5.2009, což je předmětem napadeného rozhodnutí, žalovaná setrvala na svém rozhodnutí ze dne 10.1.2011 a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

Z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 51/2010 vyplývá, že rozsudkem č.j. 16 Cad 99/2008-137 ze dne 8.9.2009 byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalované č. II. ze dne 28.2.2008, jímž byl žalobci přiznán částečný invalidní důchod od 11.2.2008 ve výši 1.109,-Kč měsíčně. Poté NSS rozsudkem č.j. 4Ads 151/2009-171 ze dne 15.6.2010 rozhodl o kasační stížnosti žalobce tak, že rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 8.9.2009 č.j. 16 Cad 99/2008-137 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, protože se nevypořádal s tvrzením žalované ve vyjádření k žalobě ze dne 22.4.2008, že se dopustila pochybení, neboť doposud nevydala rozhodnutí, kterým by odňala plný invalidní důchod, čímž došlo k situaci, že žalobci vznikl nárok na výplatu dvou důchodů - plného i částečného invalidního důchodu. Pokud by totiž bylo žalovanou vydáno rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu, aniž by předtím bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o odnětí plného invalidního důchodu, musel by krajský soud napadené rozhodnutí žalované o přiznání částečného invalidního důchodu zrušit pro rozpor zejména s § 56 odst. 1 písm. a) zákona, podle něhož *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již*

byl vyplacen. Tím, že žalovaná s největší pravděpodobností neodňala žalobci plný invalidní důchod a současně mu přiznala částečný invalidní důchod, došlo k zákonem nepřípustnému souběhu nároků na výplatu obou důchodů, přičemž pro tuto situaci platí ustanovení § 58 zákona, že se vyplácí jen jeden důchod, a to vyšší. Nezrušil-li za takové procesní situace krajský soud napadené rozhodnutí žalované pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.) zatížil svým postupem řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Na krajském soudu proto především bude, aby napadené rozhodnutí zrušil buď pro rozpor s § 56 odst. 1 písm. a) a § 58 zákona v případě, že se v řízení potvrdí, že žalovanou bylo vydáno napadené rozhodnutí o přiznání částečného invalidního důchodu, aniž by předtím bylo vydáno pravomocní rozhodnutí o odnětí plného invalidního důchodu. Následně v téže věci bylo, ale již pod sp. zn. 16Ad 51/2010 rozsudkem ze dne 7.9.2010 rozhodnuto tak, že rozhodnutí č. II. žalované z 28.2.2008 se zrušuje a věc se vrací žalované k novému řízení a rozhodnutí, přičemž tehdy rozhodující soudkyně JUDr. Olga Charvátová zjistila, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 58 zákona a žalovanou zavázala právním názorem, že v novém řízení a rozhodnutí odejme žalobci plný invalidní důchod a provede výpočet doplatku plného invalidního důchodu za období od 11.2.2008 do 25.5.2009 (výrok I. rozsudku), protože k 6.8.2010 žalobci dosud nebyl plný invalidní důchod odňat a stále mu trvá nárok na výplatu dvou důchodů (plného a částečného invalidního) a zároveň mu rozhodnutím ze dne 20.3.2009 byl přiznán a je vyplácen starobní důchod dle § 31 zákona a tedy od 25.5.2009 mu nenáleží částečný invalidní důchod.

V této projednávané věci byl žalobci k jeho žádosti ze dne 29.6.2011 *usnesením ze dne 19.9.2011 ustanoven zástupcem advokát JUDr. Petr Knobloch se sídlem Boettingerova 26, 301 00 Plzeň.*

V dalším *podání ze dne 14.7.2011* po doručení vyjádření žalované *žalobce* zdůraznil, že trvá na podané žalobě kvůli nedoručené výši starobního důchodu, který nesprávným vyhodnocením v březnu roku 2009 byl vyhodnocen bez přihlédnutí na plný invalidní důchod, t.č. předmět soudního jednání pod sp.zn. 16Ad 51/2010, které bylo ukončeno 7.9.2010 a poukázal i na to, že když ještě 6.8.2010 mu prokazatelně nebyl odebrán plný invalidní důchod, což dokazuje nesprávné rozhodnutí přechodu do starobního důchodu, tak chybné rozhodnutí existuje již od 20.3.2009.

Zástupce žalobce v podání ze dne 8.12.2011 sdělil, že dle něho žalovaná ve svém vyjádření úmyslně zamlžuje skutečnosti, které žalobce svým podáním napadá, protože z dokumentů založených ve spise není patrné, zda se žalovaná plně vypořádala s rozsudkem Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 51/2010 ze dne 7.9.2010, rovněž však není zřejmé, jakým způsobem došla žalovaná ke stanovení výše starobního důchodu žalobce a z jakého základu vycházela při stanovení výše starobního důchodu a není ani patrné, zda a v jaké výši došlo k provedení doplatku dle uvedeného rozsudku, proto žalobce trvá na svém žalobním návrhu.

Žalovaná ve svém podání ze dne 9.1.2012 zdůraznila, že napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce směřující proti rozhodnutí ze dne 22.10.2010, jehož výrokem byl žalobci odňat od 25.5.2009 plný invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona s přihlédnutím k Nařízení 1408/71, čímž realizovala předmětný rozsudek Krajského soudu

v Plzni ze dne 7.9.2010 č.j. 16Ad 51/2010-199. Dále žalovaná citovala právní názor uvedeného soudu vyjádřený v předmětném rozsudku: ..... *Rozhodnutí žalované ze č. II z 28.2.2008 č.j. X se zrušuje dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro vady řízení, neboť rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 58 ZDP a věc se zároveň vrací žalované k novému řízení a rozhodnutí, v němž žalovaná odejme žalobci plný invalidní důchod a provede výpočet doplatku plného invalidního důchodu za období od 11.2.2008 do 25.5.2009 (výrok I. rozsudku)...* Dle tohoto právního názoru žalovaná měla odejmout žalobci plný invalidní důchod sice podle § 56 odst. 1 písm. a), avšak doplatit jej měla pouze do 25.5.2009 (do data přiznání starobního důchodu dle § 31 odst. 1 zákona ve znění účinném do 31.12.2009) a tímto právním názorem soudu byla žalovaná vázána dle § 78 odst. 5 s.ř.s. Pokud tedy žalobce měl výhrady vztahující se k výši starobního důchodu, měl tak učinit prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí žalované, která se k této důchodové dávce vázala, když se nelze domáhat přezkoumání výše starobního důchodu prostřednictvím rozhodnutí o odnětí plného invalidního důchodu, takže námitky žalobce i jeho zástupce jsou proto irelevantní.

Ze zasláního velmi obsáhlého *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že údaje uvedené žalovanou v jejích vyjádřeních v této věci odpovídají obsahu spisu a kromě jiných písemností jsou založeny dále uvedené:

- * Rozhodnutí ze dne 12.4.2007, jímž byl žalobci přiznán plný invalidní důchod od 25.1.2007 podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona a dle článku 46 odst. 2 Nařízení 1408/71 ve výši 1.638,-Kč měsíčně;

- * Rozhodnutí č. II. ze dne 28.2.2008 přiznání částečného invalidního důchodu žalobci od 11.2.2008 podle § 43 zákona a dle článku 46 odst. 2 Nařízení 1408/71 od 11.2.2008 ve výši 1.109,-Kč měsíčně;

- * Rozhodnutí ze dne 20.3.2009, kterým byl žalobci přiznán od 25.5.2009 starobní důchod podle § 31 zákona a článku 46 odst. 2 Nařízení 1408/71 ve výši 1.392,-Kč měsíčně;

- * Rozhodnutí ze dne 30.7.2009 o zvýšení starobního důchodu žalobci od 25.5.2009 na částku 1.415,-Kč měsíčně podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona;

- * Rozhodnutí ze dne 22.10.2010, jímž byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona a s přihlédnutím k Nařízení č. 1408/71 od 25.5.2009 odňat plný invalidní důchod (v *odůvodnění mimo jiné uvedeno, že podle posudku OSSZ v Jihlavě ze dne 11.2.2008 již žalobce není plně invalidní, ale je částečně invalidní; doplatek plného invalidního důchodu náleží za období od dne přiznání částečného invalidního důchodu do dne přiznání starobního důchodu, tedy za období od 11.2.2008 do 24.5.2009 a tímto rozhodnutím se realizuje rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7.9.2010 č.j. 16Ad 51/2010-199; žalobci náleží doplatek ve výši rozdílu mezi vypláceným částečným invalidním důchodem a plným invalidním důchodem – žádné vyčíslení rozdílu však uvedeno není*);

- * Napadené rozhodnutí ze dne 10.1.2011 o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.10.2010; z odůvodnění mimo jiné vyplývá, že vzhledem k tomu, že osobní vyměřovací základ (dále jen **OVZ**) použitý pro výpočet částečného invalidního důchodu vypočteného dle § 19 odst. 1 zákona je vyšší, byl pro výpočet starobního důchodu žalobce použit tento vyšší OVZ ve výši 23.696,-Kč;

- * Ze založeného podání sepsaného německým nositelem pojištění v L. 19.1.2009 a doručeného žalované dne 26.1.2009 vyplývá, že na něj žalovaná učinila poznámku, že se jedná o novou žádost o „S“, čímž je zřejmě míněn starobní důchod, a připojen je *tiskopis E*

202 DE („posuzování žádosti o starobní důchod“) datovaný 9.10.2008, z něhož není patrné, že by žalobce žádal o tento důchod dle určitého paragrafu a od určitého data.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.; zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.1.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona ve znění platném k 22.10.2010 zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, ***důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.***

V souladu s citovaným § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. přezkoumal zdejší soud obsah napadeného rozhodnutí žalované z hlediska zákonnosti, zejména z hlediska ustanovení § 54 zákona i s ohledem na ustanovení § 67 až § 69 odst. 1, 2, § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ***správní řád***, v nichž je mimo jiné uvedeno, že rozhodnutím správní orgán v určité věci zakládá, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá, nebo v zákonem stanovených případech rozhoduje o procesních otázkách. Rozhodnutí se vyhotovuje v písemné formě a obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. V odůvodnění se uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 je důvodná, jelikož zjistil, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 22.10.2010, ačkoliv tímto rozhodnutím byl žalobci odňat plný invalidní důchod od 25.5.2009, tedy zpětně, což je*

v naprostém rozporu s obsahem shora citovaného § 56 odst. 1 písm. a) zákona a navíc bylo rozhodnuto s přihlédnutím k Nařízení č. 1408/71 bez uvedení příslušného článku, na které je Nařízení členěno, čímž rozhodnutí ze dne 10.1.2011 zatížila stejnými vadami. Ačkoliv v rozhodnutí ze dne 22.10.2010 bylo i uvedeno, že se jím realizuje rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7.9.2010 č.j. 16Ad 51/2010-199, neobsahuje toto rozhodnutí výpočet doplatku plného invalidního důchodu za období od 11.2.2008 do 25.5.2009, jak bylo uloženo soudem, žalovaná se v námitkovém řízení vůbec nezabývala uvedenými zjevnými nedostatky. Z jakého důvodu tehdy rozhodující soudkyně JUDr. Charvátová zavázala shora uvedeným právním názorem žalovanou není zjiitelné, ale tím došlo ke zmatečnému skutkovému stavu, a přitom jenom stačilo, aby se při prvním rozhodnutí 8.9.2009 vypořádala s tím, že žalovaná žalobci přiznala částečný invalidní důchod, aniž by mu zároveň odňala plný invalidní důchod, na což ji upozornila sama žalovaná.

Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pojmově spjaté se soudním přezkumem takového rozhodnutí soud zjišťuje ex offio, přičemž k tomu, aby takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek NSS ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí tohoto soudu pod č. 359/2004). Napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 s ohledem na jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.10.2010 a v něm obsažené vady a nedostatky není tedy v souladu s § 68 správního řádu (*zákon č. 500/2004 Sb., v platném znění*), kde jsou stanoveny *náležitosti rozhodnutí*, jelikož v odst. 3 věta první je stanoveno, že *v odůvodnění* se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (*dle § 85a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, však platí, že v řízení o věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*). V této věci *nebyla ze strany žalované dodržena zásada, že rozhodnutí musí mít oporu v odůvodnění, neboť výrok rozhodnutí nelze chápat odtrženě od důvodů, které k němu vedly*.

Soud proto ze shora uvedených důvodů *napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 20.10.2010 shora uvedeného čísla zrušil pro zjištěné vady řízení bez nařízení jednání*, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. Za tohoto stavu se soud věcně nezabýval námitkami žalobce uvedenými v žalobě, které se v podstatě míjely s obsahem napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícímu řízení i s obsahem rozhodnutí ze dne 22.10.2010, čemuž se však nelze divit s ohledem na chaotičnost a zmatečný skutkový stav v celé této věci.

Žalovaná tedy opravdu velmi pečlivě zváží další postup v této věci zohledněním všech rozhodných skutečností i zjištěných pochybení a teprve poté ve věci znovu rozhodne o odnětí invalidního důchodu žalobci (plný invalidní důchod náležející do 31.12.2009 se stal od 1.1.2010 invalidním důchodem pro invaliditu třetího stupně) *v souladu s příslušným § 56 odst. 1 písm. a) zákona, tedy nikoli zpětně*, a zároveň *do odůvodnění* (či jako samostatnou

nedílnou součástí rozhodnutí) *uvede i případný srozumitelný a přehledný výpočet* týkající se částky náležející žalobci jako rozdíl mezi částkou důchodu mu náležející do řádného odnětí invalidního důchodu a mezi částkou, která mu byla do té doby vyplacena. Vydáním nového či nových rozhodnutí bude žalovaná realizovat tento rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 52/2011 ze dne 29.6.2012, přičemž výrok (a samozřejmě i odůvodnění) vydaného rozhodnutí bude zcela v souladu s příslušnými ustanoveními zákona (č. 155/1995 Sb.), správního řádu a rovněž i s Nařízením (s účinností od 1.5.2010 platí nová Nařízení EP a Rady (ES) č. 883/04 a č. 987/09).

Soud ještě podotýká, že právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. Nelze však přehlédnout, že kvůli zmatečnému skutkovému stavu, na jehož vzniku se výrazně podílela i tehdy rozhodující soudkyně zdejšího soudu, bude nyní velmi důležitý zejména pro žalobce i další postup žalované ohledně jeho žádosti o starobní důchod doručené jí 26.1.2009, v níž žalobce neuvedl, dle kterého paragrafu zákona o starobní důchod žádá a od kterého data (*důchodový věk žalobce 62 let a 4 měsíce*), po vydání rozhodnutí ohledně odnětí plného invalidního důchodu (od 1.1.2010 invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně), tentokrát v souladu se zněním § 56 odst. 1 písm. a) zákona. (*V případě nesouhlasu má žalobce samozřejmě možnost podat námitky proti novému rozhodnutí ČSSZ a nebude-li uspokojen ani rozhodnutím o námitkách, podat poté žalobu u příslušného krajského soudu*, přičemž není vyloučena ani možnost případného podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona ministru práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.)).

*Žalobci byl v tomto řízení ustanoven usnesením ze dne 19.9.2011 zástupcem advokát JUDr. Petr Knobloch; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování v řízení ve výši 2.880,-Kč v souladu s jím předloženým vyúčtováním ze dne 28.6.2012 ohledně počtu úkonů – za 3 úkony právní služby částka 3 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby, a 3 x 300,-Kč na úhradu hotových výdajů, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, a dále částka 480,-Kč, tj. DPH ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (u zdejšího soudu vedeno pod Spr.č. 1283/2007), tedy celkem 2.880,-Kč. Předmětná částka bude vyplacena JUDr. Knoblochovi z účtu zdejšího soudu na jím uvedený účet ve stanovené lhůtě (*výrok II. rozsudku*), kterou soud považuje za přiměřenou.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok III. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29.června 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně